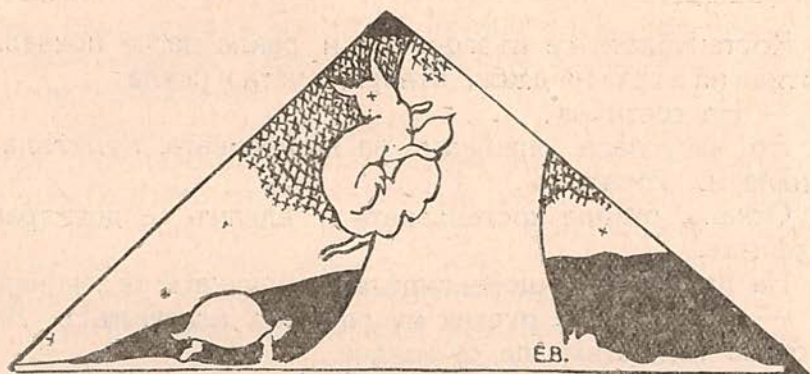

БЪБРИВАТА КОСТЕНУРКА

На единъ старъ джбъ въ гората живѣла весела катеричка. Край рѣкичката, близо до джба живѣла една стара костенурка.

Единъ день костенурката казала на катеричката:

— Искамъ да ти дойда на гости. Омръзна ми все въ пѣсѣка да се ровя. Отъ високо искамъ да видя и азъ свѣта.

— Но какъ ще дойдешъ, когато ти не можешъ да се качишъ толкова високо, — казала ѝ катеричката.

— Много лесно, — казала костенурката. — Ще се уловя за опашката ти и така, дорде усѣтишъ, азъ ще се изкача до твоята кѣщичка.

— Добре! — казала катеричката и проточила рунтавата си опашка.

Костенурката изтеглила набръчканата си шия, поклатила доволна глава и се заловила здраво за опашката на катеричката. Свила се следъ това въ черупката и извикала:

— Хайде, моя добра приятелко!

Катеричката заскачала отъ клонъ на клонъ. Костенурката се заудряла по клонитѣ, но търпѣла.

— На гости ще отида, — мислила си тя, — ще ме нагостятъ.

Но въ това време край тѣхъ прелетѣлъ щъркелътъ, приятель на костенурката.

— О, о, кумичке, къде отивашъ? — запиталъ я щъркелътъ.